

Näringsdepartementet

Datum
21 januari 2022

Diarienummer
Ä 2021-9314

Remissvar – Förenklingar för mikroföretag och modernisering av bokföringslagen (SOU 2021:60), ert dnr N2021/02580

Sammanfattning

Tillväxtverket tillstyrker helt eller delvis följande förslag:

- inrättande av samordningsorgan och särskilt kansli för förenklingspolitiken inom Regeringskansliet
- inrättande av ett samordningsorgan för förvaltningsmyndigheter som Tillväxtverket ska ansvara för
- inrättande av ett konsultationsforum för företrädare för företag och näringsliv, men att Tillväxtverket snarare än Regelrådet får denna uppgift, mot bakgrund av de olika uppdrag organen har idag
- inrättande av en anmälningsfunktion, men att Tillväxtverket snarare än Regelrådet ansvarar för urvalsprocessen med prioritering av regler för ex postutvärdering
- upprättande av årliga planer för utvärderingar
- införande av krav i förordningen om konsekvensutredning, KUF, på motivering om författningsförslag går utöver minimikraven i EU-lagstiftning, redogörelse för hur och när utvärdering ska ske, redovisning av samrådsförfaranden och återremitteringsrätt för Regelrådet

Tillväxtverket avstyrker följande förslag:

- löpande granskning av Regelrådet av konsekvensutredningar från EU-kommissionen
- införande av krav i KUF på att regelgivaren ska redovisa hur författningsförslag påverkar företagens innovationsförmåga och om regulatoriska sandlådor kan tillämpas
- införande av handläggningsgarantier

Tillväxtverket föreslår:

- upprättande av och lättillgängligt publicerade årliga och fleråriga planer för kommande lagstiftningsinitiativ på nationell och EU-nivå samt fleråriga planer för utvärdering
- att regelgivare som huvudprincip ska upprätta kompletterande nationella konsekvensutredningar till EU-konsekvensutredningar
- att Regelrådet ska ges mandat att granska kompletterande nationella konsekvensutredningar respektive utvärderingar
- införande av en "genomför eller förklara"-princip, kopplad till Regelrådets granskning av konsekvensutredningar

Övergripande

Tillväxtverket instämmer i bakgrundsbeskrivningarna kopplade till krångliga regelverk, brist på information och företagens kostnader i samband med regelefterlevnad och myndighetskontakter. Tillväxtverket tillstyrker majoriteten av de förslag som ska främja bättre information om regler, enhetlig tillämpning av dessa, samordnad tillsyn och ökad digitalisering där lämpligt.

Tillväxtverket delar utredarens bedömning att det behövs en sammanhållen process genom hela policycykeln för att säkra att regler är proportionerliga, samhällsekonomiskt effektiva och motsvarar målen för förenklingspolitiken, vilket görs genom såväl ex ante som ex post analyser. Tillväxtverket konstaterar att de lämnade förslagen har föreslagits tidigare av flera olika aktörer, inklusive Tillväxtverket. Mot denna bakgrund, samt den vikt utredaren själv lägger på processfrågor, stöder Tillväxtverket flertalet förslag, samt föreslår ytterligare några, men beklagar samtidigt att det helt saknas författningsförslag i denna del. För att förslagen ska ge önskade effekter behövs vidare en övergripande strategi för förenklingsarbetet och att tillräckliga resurser avsätts.

Det förekommer i betänkandet en del oklarheter rörande Tillväxtverkets respektive Regelrådets uppgifter. Tillväxtverket vill därför tydliggöra att Tillväxtverket har regeringens uppdrag att utveckla och genomföra insatser som främjar entreprenörskap, hållbar tillväxt och utveckling i företag, stärkt konkurrenskraft samt förenkling för företag. Tillväxtverket har bland annat i uppgift att inhämta och följa upp synpunkter från näringslivet som rör förenklingsarbete, att utveckla och föreslå insatser inom förenklingsarbetet, att delta i det internationella arbetet med att förenkla för företag, att främja en god kunskap hos myndigheter om hur företag påverkas av tillämpning av regelverk, stödja och samordna förenklingsarbetet hos myndigheter som har omfattande verksamhet riktad till företag och stödja och genomföra insatser som förenklar företagens myndighetskontakter. Tillväxtverket är vidare ansvarigt för metodutveckling och rådgivning kring förordning (2007:1244) om konsekvensutredning, liksom att stödja kommittéer, Regeringskansliet och förvaltningsmyndigheter i deras arbete med att upprätta konsekvensutredningar samt att följa upp företagens kostnader för regelefterlevnad. Regelrådet, som bland annat har i uppgift att yttra sig över konsekvensutredningar som åtföljer författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag, är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket.

Sektorsspecifika förslag (kapitel 4, 7-11)

Tillväxtverket ställer sig generellt positivt till förslagen beträffande de sektorsspecifika förslagen. Tillväxtverket har inom ramen för flera regeringsuppdrag lämnat förslag till regeringen på flera av dessa områden och välkomnar därför fortsatt beredning i dessa frågor, men lämnar här inga särskilda synpunkter på varje enskilt förslag. Tillväxtverket noterar dock, liksom även konstateras av utredaren, att kommittédirektiven förhindrar att förslag lämnas kring regler som uppfattas som mest betungande av företag samt att tiden för det omfattande och spridda uppdrag som givits varit alltför knapp. Tillväxtverket vill i detta sammanhang understryka vikten av att tillräckligt med tid och resurser avsätts för liknande uppdrag samt att flera av de förslag som lämnas kring styrnings- och regelprocessfrågor i kapitel 5 och 6 får utgöra utgångspunkter för förenklingsarbetet framöver.

Förslag på förenklingar i myndigheters tillämpning av olika regelverk (kapitel 5)

Tillväxtverket tillstyrker förslagen om förtydliganden i instruktioner om att myndigheter ska arbeta behovsdrivet med regelförenkling och regeltillämpning utifrån företags behov och i dialog med dessa och att arbetet årligen rapporteras till regeringen. Tillväxtverket vill särskilt understryka vikten av att förenklingsarbetet utgör en naturlig del av såväl Regeringskansliets som förvaltningsmyndigheters löpande verksamhet och att det finns en övergripande strategi för förenklingsarbetet som myndigheternas planer kan förhålla sig till. Det behöver också finnas stöd för myndigheterna och en plattform för gemensamt arbete och erfarenhetsutbyte. I genomförandet är det vidare centralt att behovsanalysen i samråd med berörda och nyttoanalyser ligger till grund för prioriterade insatser och förslag. Tillväxtverket anser vidare att planen som utpekade myndigheter ska ha för att förenkla för mikroföretagen och andra övergripande strategier även bör omfatta andra företag.

Tillväxtverket tillstyrker förslaget om att myndigheter på sina webbplatser ska informera om förväntade handläggningstider för olika ärendetyper, åtminstone för de handläggningsprocesser som har störst betydelse för företagen. Tillväxtverket är även positivt till att myndigheter i någon form årligen redovisar faktiska handläggningstider för olika ärendetyper. Däremot avstyrker Tillväxtverket införandet av olika krav på tidsgarantier för handläggning. Förvaltningslagen ställer redan tydliga krav på effektiv handläggning och god service. Problem med långa handläggningsprocesser kan uppstå av olika skäl. Snarare än att ställa generella krav på alla myndigheter och alla områden rekommenderar Tillväxtverket fokus på vissa problemområden i särskild ordning (se exempelvis Tillväxtverkets rapport Kortare handläggningsprocesser för företag inom besöksnäringen, Å 2018-1190). I sammanhanget vill Tillväxtverket även framföra att möjligheten att effektivisera handläggningsprocesser och korta handläggningstider genom bland annat digitala lösningar i stor utsträckning påverkas av hur regler är utformade. Frågan om handläggningstider bör av denna anledning inte hanteras som ett isolerat problem utan som en aspekt i den större regelprocessen.

Förslag på en process för att hantera förenklingsbehov (kapitel 6)

Tillväxtverket tillstyrker förslaget till förtydligande om att KUF omfattar förslag till regelgivning som kommer från Regeringskansliet, så att det säkras att de många viktiga

förslag till regelgivning som har sitt ursprung i Regeringskansliet åtföljs av en godtagbar konsekvensutredning. Idag uppfyller endast hälften av de konsekvensutredningar som inkommer till Regelrådet från Regeringskansliet kraven i förordningen. Det är även så att många författningsförslag och tillhörande konsekvensutredningar som upprättas inom Regeringskansliet inte heller skickas till Regelrådet för granskning överhuvudtaget.

Utredaren anger att det finns olika tänkbara lösningar för hur en återremitteringsrätt bör utformas, men att ett gemensamt grundelement är att i de fall Regelrådet granskar en konsekvensutredning och bedömer att den inte motsvarar kraven i förordningen bör beslutsfattarna inte kunna gå vidare i beredningen av förslaget förrän ett nytt förslag med av Regelrådet godkänd konsekvensutredning har utarbetats. Utredaren föreslår att Regeringskansliet utreder de närmare formerna för återremitteringsrätten, och beslutar om en sådan rätt.

Tillväxtverket anser att någon form av återremitteringsrätt är behövlig. Det behöver emellertid förtydligas om det är fråga om en rätt eller skyldighet, d.v.s. huruvida Regelrådet i fall av underkännande ska eller får återremittera till regelgivaren. Tillväxtverket förordar att återremittering ska vara en rätt snarare än en skyldighet.

Förutom en eventuell rätt att besluta om att inte fördröja lagstiftningsprocessen mer än nödvändigt bör Regelrådet även ha mandat att, förutom att som idag underkänna delar av eller hela konsekvensutredningen, även kräva komplettering av regelgivaren för att gå vidare i beslutsprocessen. Åtterremitteringsrätten skulle i sådana fall kombineras med en "genomför eller motivera"-princip ("*comply or explain*"), d.v.s. antingen kompletterar man den ursprungliga konsekvensutredningen i enlighet med Regelrådets anvisningar, eller måste regelgivaren förklara varför man inte gör så, helt eller delvis. Ny konsekvensutredning eller motiveringar till eventuella avsteg från Regelrådets rekommendationer bör publiceras tillsammans med Regelrådets yttrande.

Tillväxtverket har tidigare (se t.ex. rapporten Förslag och genomförda åtgärder för att konsekvensutredningarnas kvalitet ska höjas - Åtterrapporteringskrav 2.1 i Tillväxtverkets regleringsbrev för 2019, dnr Å 2018-141 och Förenklingsresan - sammanställda, analyserade och konkretiserade förenklingsförslag, särskilt bilaga 4, dnr Å 2019-1317), liksom Regelrådet i sina årsrapporter, framfört att Regelrådet bör involveras tidigare i processen, exempelvis genom att konsekvensutredning remitteras till Regelrådet innan övriga remissinstanser för att främja högre kvalitet. Även en sådan möjlighet bör övervägas, i kombination med en återremitteringsrätt och "genomför eller motivera"-principen.

Tillväxtverket instämmer i princip i utredarens bedömning att alla beslut om regler ska åtföljas av en konsekvensutredning. Det kan dock finnas skäl att *behålla möjligheten i 5 § i KUF att inte genomföra en konsekvensutredning*. Skälen som kan föranleda ett sådant beslut bör i så fall specificeras och det måste tydligt framgå att möjligheten får nyttjas ytterst sparsamt. Oavsett vill Tillväxtverket dock understryka att en proportionalitetsprincip om konsekvensutredningens omfattning fortfarande är relevant. Tillväxtverket vill även erinra om att Regelrådet endast granskar konsekvensutredningar till föreskriftsförslag och inte till allmänna råd, som anges i betänkandet i detta stycke.

Det är inte helt tydligt vad det är som föreslås i betänkandet om att *Regelrådets arbete ska vägledas av en proportionalitetsprincip*. Det anges under detta förslag att problem som har störst betydelse också bör ha en mer omfattande konsekvensanalys. Utredaren lyfter

multikriterieanalys som en metod för att avgöra omfattningen på konsekvensanalysen, men säger att den inte lämnar förslag om detta utan överlåter det till Regelrådet att överväga att ha det som element i arbetsprocessen.

Tillväxtverket anser i likhet med utredaren att mer omfattande och genomgripande regelverk som får stora konsekvenser för företag och andra även bör åtföljas av en mer omfattande konsekvensutredning än regler som förväntas få mindre konsekvenser. Det är också i enlighet med den proportionalitetsprincip som redan stipuleras i konsekvensutredningsförordningens 4.1 §. Tillväxtverket anser att multikriterieanalys kan vara ett bra verktyg för att besluta om konsekvensutredningens omfattning. Däremot anser Tillväxtverket att det snarare är regelgivare, som är experter på det område de ska lagstifta om, som bör genomföra en sådan analys snarare än Regelrådet i sin arbetsprocess. Regelrådets uppgifter bör begränsas till att granska och bedöma om kvaliteten på konsekvensutredningen är tillräcklig givet förslagets karaktär och förväntade effekter såsom är fallet idag. Tillväxtverket kan däremot, i sin rådgivande funktion, utgöra ett stöd till regelgivaren vid en sådan analys och tillhandahåller även en mall för multikriterieanalys (Smart start) som regelgivare kan använda sig av. Det ska dock i detta sammanhang påpekas att genomförandet av en multikriterieanalys ofta är tidskrävande och kommer i många fall innebära att regelgivares resurser läggs både på en multikriterieanalys och en konsekvensutredning, vilket inte alltid är resurseffektivt.

Tillväxtverket anser att samhällsekonomiska analyser bör genomföras i lämplig utsträckning, vilket inte görs i tillräcklig utsträckning idag. Detta är särskilt viktigt när det gäller förslag till lagar och förordningar. Det är dock inte tydligt vad som avses med förslaget om att *tillämpningen av 6–7 §§ i förordning (2007:1244) bör skärpas och utvecklas så långt som möjligt till fullödiga samhällsekonomiska konsekvensanalyser*, exempelvis vad som avses med fullödiga analyser eller hur utredaren menar att detta ska komma till stånd då inga förslag härvidlag lämnas. Tillväxtverket vill i detta sammanhang understryka att nya krav kan komma att kräva ökade resurser för kompetens- och metodutveckling hos såväl regelgivare som Tillväxtverket och Regelrådet.

Tillväxtverket tillstyrker förslaget att det i *KUF bör införas ett krav om att en konsekvensutredning ska innehålla en redogörelse för samrådsförfaranden*. Tillväxtverket anser vidare att konsekvensutredningsförordningen ska inkludera såväl redovisning av de aktörer med vilka samråd skett som närmare beskrivningar av hur samråd har genomförts så att viktig kunskap har kunnat påverka utformningen av förslagen (se även Förslag och genomförda åtgärder för att konsekvensutredningarnas kvalitet ska höjas - återrappporteringskrav 2.2 i Tillväxtverkets regleringsbrev för 2018, dnr. Å 2018-141).

Tillväxtverket instämmer i vikten av att regelgivare ska beakta om och hur den föreslagna regleringen påverkar *företagens innovationsförmåga*. Denna aspekt torde dock redan idag kunna omhändertas av gällande formuleringar i förordningen om konsekvensutredning, särskilt inom ramen för befintlig formulering om regleringens påverkan på företagets konkurrensförmåga. Att införa krav på mer detaljerade aspekter riskerar att listan uppfattas som uttömmande och därmed att andra, icke förtecknade aspekter, som kan vara mer relevanta för den föreslagna regleringen inte redovisas. Tillväxtverket tillstyrker därför inte förslaget om att KUF bör ändras så att 6 § eller 7 § innehåller ett krav om att regelgivaren ska analysera och ange hur den föreslagna regleringen påverkar företagets innovationsförmåga

Tillväxtverket är vidare en förespråkare av *regulatoriska sandlådor* och ser gärna konkreta förslag på hur användandet av sådana kan utökas och underlättas. Tillväxtverket ställer sig emellertid mycket tveksamt till att sådana överväganden rutinmässigt bör ske inom ramen

för varje konsekvensutredning och tillstyrker därför inte att ett sådant krav förs in i KUF. Som utredaren redogör för förekommer många osäkerheter vad avser tillämpning av regulatoriska sandlådor och det är enligt Tillväxtverkets mening mer lämpligt att utreda dessa frågor i särskild ordning.

Tillväxtverket instämmer helt i förslaget om att det i *KUF* bör införas ett krav om att konsekvensutredning ska innehålla en redogörelse för hur och när den regel som föreslås ska utvärderas. Om en sammanhållen regelgivningsprocess ska komma till stånd är det centralt att vid utformningen av regler tydliggöra hur målsättningen med redan införda regler uppnåtts, om och hur de bör revideras för att förbli ändamålsenliga samt huruvida de helt eller delvis har blivit obsoleta p. g. a. ändrade omständigheter. Det finns i förordningen redan ett krav på uppföljning, men som utredaren påpekar är det ytterst oklart i vilken utsträckning detta sker hos förvaltningsmyndigheter och inom Regeringskansliet, och att det i många fall saknas en systematik. Tillväxtverket tillstyrker att ett krav på redovisning för hur och när utvärdering ska ske införas i konsekvensutredningsförordningen. För att ytterligare betona att ex post-utvärdering är en lika central del som ex ante utvärdering anser Tillväxtverket vidare att förordningen om konsekvensutredning bör byta namn till förordningen om konsekvensutredning och utvärdering vid regelgivning.

Tillväxtverket instämmer i utredarens förslag om att *EU-direktiv ska som utgångspunkt genomföras på miniminivå*, och endast i undantagsfall genom mer långtgående krav. I det senare fallet måste tydligt motiveras varför detta sker, om det kan vara motiverat att göra en annan proportionalitetsbedömning än vad som skett på EU-nivå, och i sådana fall alltid analysera vilka konsekvenserna blir för de svenska företag vad gäller deras tillväxt, konkurrenskraft och innovationsförmåga. Som utredaren konstaterar härrör en relativt stor andel av de kostnader som uppstår för svenska företag från regleringar som beslutas på EU-nivå. Tillväxtverket konstaterar även att många konsekvensutredningar som åtföljer förslag om hur EU-rättsakter ska genomföras i svensk lagstiftning saknar redovisning av såväl effekterna av de (minimi)krav som direkt följer av EU-rättsakten i fråga som förslag som nyttjar eventuellt nationellt handlingsutrymme, även om det har blivit något bättre idag jämfört med för några år sedan. Så länge inte ansvarig regelgivare rutinmässigt genomför kompletterande svensk konsekvensutredning till EU-kommissionens konsekvensutredning innan förhandlingarna påbörjas eller snart därefter (se nedan), är det av stor vikt att detta görs när EU-rättsakten väl är beslutad. Tillväxtverket vill i detta sammanhang erinra om det förslag till mall för hur genomförandet av EU-lagstiftning (både genomförande av direktiv och verkställighetsföreskrifter till förordningar och beslut) bör redovisas i konsekvensutredningar som överlämnats till Regeringskansliet den 15 april 2020. Förtydliganden i detta avseende bör föras in i förordningen om konsekvensutredning.

Tillväxtverket ställer sig av flera skäl tveksamt till förslaget om att *Regelrådet ska ges i uppgift att löpande granska konsekvensutredningar från EU-nivå utan särskild begäran*. Konsekvensutredningar från EU-kommissionen är vanligen mycket omfattande och därmed mycket tidskrävande att granska. En granskning av Regelrådet skulle kräva helt andra resurser till Regelrådet än vad som är fallet idag. Enligt Regelrådets undersökning, genomförd 2017-2018, medför emellertid Regelrådets uppdrag enligt nuvarande utformning, dvs att bistå regelgivarna, om dessa begär det, med att granska konsekvensutredningar till förslag från Europeiska unionen som bedöms få stor påverkan för företag i Sverige och lämna råd om vad en svensk konsekvensutredning bör innehålla, inte tillräcklig nytta för regelgivare. Den granskning av EU-kommissionens konsekvensutredningar som Regelrådet idag har i uppgift att genomföra är därmed inte kostnadseffektiv. Se Tillväxtverket och Regelrådets gemensamma Hemställan efter

genomförd uppföljning och utvärdering av Regelrådets uppdrag avseende konsekvensutredningar upprättade på EU-nivå, som överlämnades till Regeringen den 29 oktober 2019 (dnr Ä 2019-1178).

Tillväxtverket är dock angeläget om att konsekvenser för svenska företag av förslag till rättsakter från EU-kommissionen utreds i så tidigt skede som möjligt. Ett alternativ är därför att Regelrådet granskar de av Regeringskansliet prioriterade EU-konsekvensutredningar utifrån den årliga förteckning över planerade lagstiftningsinitiativ som Tillväxtverket föreslår att RK upprättar (se nedan). Ett annat alternativ är att berört departement alltid genomför en kompletterande konsekvensutredning till EU-konsekvensutredningen i den omfattning och utsträckning som tidsmässigt är möjligt. Tillväxtverket kan i den utsträckning som är möjlig med utgångspunkt från tillgängliga resurser bistå berört departement med stöd i detta arbete. Regelrådet kan därefter granska den upprättade konsekvensutredningen. Tillväxtverket förespråkar den senare lösningen, som är i enlighet med de förslag som lämnades i ovan nämnda hemställan.

Tillväxtverket tillstyrker *inrättandet av ett konsultationsforum där berörda aktörer, framför allt företag och näringsliv, deltar*, men - mot bakgrund av de olika uppgifter organen har idag - att Tillväxtverket snarare än Regelrådet ges denna uppgift. Tillväxtverket har även testat och utarbetat metoder för att göra detta på ett ändamålsenligt sätt som förenar många intressenters olika intressen. Uppgifterna för ett sådant forum bör närmare specificeras. Tillväxtverket har tidigare lämnat ett förslag på ett sådant forum som ska kunna utgöra ett bollplank i flera faser i policycykeln (se ovan nämnda rapport "Förenklingsresan - sammanställda, analyserade och konkretiserade förenklingsförslag", bilaga 4).

Tillväxtverket välkomnar och tillstyrker förslaget att inrätta ett *kansli för förenklingspolitikens genomförande inom Regeringskansliet*. Det är emellertid i flera avseenden oklart vilka uppgifter som det föreslagna kansliet ska ha liksom vad andra myndigheter och organ, särskilt Tillväxtverket och Regelrådet, ska ha. Detta behöver tydliggöras. Utredarens beskrivning bygger i några fall på missuppfattningar av Tillväxtverkets respektive Regelrådets nuvarande uppgifter, som ovan nämnts.

Tillväxtverket instämmer i förslaget att det bör tas fram *en årlig plan för utvärdering av regler*. Tillväxtverket anser att det även bör finnas en mer långsiktig, flerårig plan för detta. I detta sammanhang vill Tillväxtverket även föreslå att kansliet tar fram och publicerar en årlig - samt flerårig - plan för kommande lagstiftningsinitiativ, på nationell och EU-nivå som förekommer i flera andra länder, för att öka transparensen i lagstiftningsprocessen och underlätta för tidiga dialoger och planering. Denna måste publiceras i ett betydligt tidigare skede och vara mer lättillgänglig än exempelvis dagens propositionsförteckning.

Tillväxtverket tillstyrker förslagen om inrättande av olika samordningsforum. Tillväxtverket delar utredarens bedömning att det är viktigt att förenklingspolitiken är förankrad på hög politisk nivå. Tillväxtverket tillstyrker även förslaget att det föreslagna kansliet inom Regeringskansliet har en föredragande funktion för båda grupper. Tillväxtverket förutsätter även att det sker löpande kontakter mellan detta kansli och kansliet för det forum som Tillväxtverket föreslås vara sammankallande/ordförande för.

Tillväxtverket konstaterar emellertid att de föreslagna grupperingarna inom Regeringskansliet funnits tidigare. För att den förstärkta organisationen ska ge effekt hos såväl företag som myndigheter behövs en tydligare inriktning eller strategi för förenklararbetet. Tillväxtverket har i olika sammanhang både lyft behovet och lämnat förslag på hur en strategi skulle kunna utformas (se t.ex. rapporten Förslag för att öka

måluppfyllelsen för de mål som regeringen har aviserat för förenklingsarbetet - Uppdrag 2.1 i Tillväxtverkets regleringsbrev för 2020 samt uppdrag 2.3 i bilaga 3 i Tillväxtverkets regleringsbrev för 2021). Tillväxtverket vill vidare framföra att verket redan i dagsläget har upparbetade nätverk och metoder för samarbeten mellan myndigheter, näringslivsorganisationer och företag som utgår från företagets behov och därmed en god grund för att genomföra de uppgifter som föreslås i denna del.

Tillväxtverket tillstyrker flera av förslagen kring en *anmälningfunktion*. Tillväxtverket anser emellertid inte att Regelrådet bör ha den utpekade rollen som ansvarig för urvalsprocessen att prioritera vilka regler som ska genomgå en fullständig ex postutvärdering. Tillväxtverket anser det lämpligare att verket får denna roll, exempelvis i samråd med det föreslagna konsultationsforumet. Det är viktigt att, som utredaren också föreslår, att även myndigheter kan använda sig av denna anmälningfunktion. Diskussioner om urval, prioriteringar m.m. skulle också kunna ske med den myndighetsgemensamma gruppen som Tillväxtverket föreslås vara sammankallande för. Tillväxtverket ställer sig tveksam till formuleringen "fullständig" utvärdering och anser att proportionalitetsprincipen bör råda även i detta hänseende. Tillväxtverket rekommenderar fortsatt utredning av frågan.

Tillväxtverket understryker vikten av *införandet av ett systematiskt och löpande utvärderingsarbete* och tillstyrker flera av förslagen. Det behöver emellertid tydliggöras vilka som ska genomföra de olika utvärderingarna. Det måste säkerställas att samma regelverk inte utvärderas både av ansvarig(a) sektorsmyndighet(er) och annan, oberoende myndighet/organisation.

Tillväxtverket anser att regelgivare själva i stor utsträckning ska genomföra utvärderingarna av de regler som de föreslagit. Regelgivare är experter på sina olika sak- och ansvarsområden och har ofta löpande kontakter med intressenter, inte minst med direkt berörda och får ofta löpande information om vad som upplevs bekymmersamt. Det bör förutsättas att sektorsmyndigheter har den trovärdighet som krävs. Att enbart låta utvärderingar inom planen genomföras av oberoende myndigheter/organisationer riskerar att leda till att endast ett fåtal regler utvärderas per år, enligt utredaren ca 15-30/år, vilket Tillväxtverket misstänker kan vara i överkant.

En hög kvalitet på utvärdering skulle i stället kunna säkerställas genom oberoende granskning av utvärderingsrapporterna av Regelrådet, såsom exempelvis sker inom EU-kommissionen genom Nämnden för lagstiftningskontroll (*Regulatory Scrutiny Board*). Även detta har tidigare föreslagits av Tillväxtverket (se ovan nämnda rapport Förslag och genomförda åtgärder för att konsekvensutredningarnas kvalitet ska höjas).

Beträffande förslaget om att stärka *Regelrådets genom ökat mandat och ökade resurser* anger utredaren att då det beslutades att Regelrådet skulle bli ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket överfördes 10 miljoner kronor årligen till Tillväxtverket för Regelrådets verksamhet. Utredaren anger att det behöver säkerställas att Regelrådet kan fortsätta utnyttja hela detta belopp årligen, i en egen budget. I den utsträckning som utredaren föreslår tillkommande uppgifter för Regelrådet – t.ex. angående återremitteringsrätten – kan det innebära att det behövs ökade resurser för Regelrådet, utöver de 10 miljoner som nämns ovan. Utredaren bedömer att sådana ökade resurser kan uppgå till cirka 8 130 000 kronor per år, vad avser personalresurser.

Tillväxtverket anser att storleken på budgeten beror på vilket mandat och vilka uppgifter som Regelrådet slutligen ges. Detsamma gäller naturligtvis även Tillväxtverkets uppdrag. Ökade uppgifter förutsätter ökade resurser. Ökade och öronmärkta resurser för Regelrådets

verksamhet, som inte kan påverkas av andra prioriteringar inom Tillväxtverket, förutsätter ett finansiellt villkor och motsvarande förstärkning på förvaltningsanslaget.

Beslut i detta ärende har fattats av Francisca Ramsberg. Anna Stattin har varit föredragande. I ärendets handläggning har även handläggarna Annika Leblanc, Cecilia Holmgren, Christian Pousette, Katarina Garinder Eklöv, Per Högström, Steven Wall, Stig-Dennis Nyström, Tora Philp och Ulrika Wienecke samt avdelningschefen Anna Johansson och enhetscheferna Åsa Talamo och Henrik Tegehed deltagit.

Francisca Ramsberg

Anna Stattin